غزلی تازه

مجموعه تصنیف‌ها

پژمان طاهری

مؤسسه‌ی فرهنگی- هنری ماهور

تهران ۱۴۰۳

فهرست

پیشگفتار ۷
کوک سنتور ۸

آواز جدایی ۱۰
بی‌قرار توام و... ..... ۱۳
شب‌گرفتگان ۱۵
عشق پرواز بلندیست ۱۷
غزلی تازه ۲۰
قصه ۲۶
گرفتار رهایی ۳۰
لبت نه گوید و... ..... ۳۳
مرگ یا خواب ۴۱
نسبت عشق به من ۴۴
همراه بسیار است ۴۷
وقت طرب ۵۰
یاد رهی ۵۴

پیشگفتار

سیزده تصنیف کتاب پیشِ رو در سال‌های ۱۳۶۹ تا ۱۳۹۸ ساخته شده است. مشخصاً تصنیف «وقت طرب» را در زمان خدمت سربازی‌ام در ارومیه ساخته‌ام. آهنگ «یاد رهی» هم در سال ۱۳۷۰ در گرگان و برای اولین اجرای رسمی گروه «ایرانی» ساخته شد.

تفاوت آشکار این تصانیف با ساخته‌های دیگرم شاید در انتخاب اشعاری با مضامین عاشقانه است که غالباً با ساختاری ساده شکل گرفته است و اثری از تغییرات ریتمیک و میزان‌بندی‌های متفاوت، تنظیم و سایر آرایه‌های موسیقایی در آن شنیده نمی‌شود و از این منظر فرق دارد با ساخته‌های دیگرم که اشعار آن عمدتاً مضامینی اجتماعی دارد و بیشتر برای اجراهای گروهی مناسب است.

هرچند این تصانیف بسیار خلوت و بدون مقدمه (اوورتور) و تنظیم‌اند، در دل خود پیچیدگی‌هایی دارند که ثبت آنها با تمام جزئیات به‌سادگی میسر نیست. از این‌رو خط اصلی آوانگاری آهنگ‌ها همان چیزی است که خواننده می‌خواند و، برای پرهیز از شلوغی نت، از نگارش جزئیات ساز همراهی‌کننده، که در اجراهای اصلی در اکثر قطعات سنتور بوده، چشم‌پوشی شده است.

ناگفته پیداست که نمونه‌های صوتی موجود، بهترین مرجع اجرای این آثار خواهد بود.

در یک نگاه کلی، به‌جز تصنیف «لبت نه گوید و...» و شاید یکی‌ـ دوتای دیگر، اجرای اکثر این تصانیف با خلوت‌ترین شکل ممکن، یعنی همراهی یک ساز با خواننده، احتمالاً مناسب‌ترین انتخاب خواهد بود که البته این تنها نظر و سلیقه‌ی شخصی من است و اساساً موسیقی از آنجا اعتبار پیدا می‌کند که، جز در مراحل آموزش و یادگیری، اجبار و بایدی را برنمی‌تابد.

با تشکر از جناب محمد موسوی، مدیر محترم مؤسسه‌ی فرهنگی‌ـ هنری ماهور، برای فراهم آوردن امکان نشر آثار موسیقی.

پژمان طاهری، ۱۴۰۳